

PROHÁSZKA ÜZENETE

A Székesfehérvár - Vasútvidék Római Katolikus Plébánia értesítője

Megjelenik hetente 150 példányban

2018.JÚLIUS 1. ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP

XXII. ÉVFOLYAM 26. (1018.) SZÁM

Mottó: „Ki érintette meg a ruhámat?”

A francia királyokról szentül hitte a nép, hogy ha a koronázás napján megérintik, gyógyító ereje[i] van. Marc Bloch erről egy pompás tanulmányt írt. A gyógyítás amúgy egy rituálé keretében történt, és az angol monarchia is ismerte az intézményes gyógyítás e formáját. Hogyan lehetséges, hogy a szent gyógyítót aztán ugyanaz a nép lefejezte, mely alázattal könyörgött gyógyulásért? Nos, Jézus idejében, azok között, akik „azt sem tudták, hova legyenek az ámulattól,” is lehettek jó páran, akik ott tolongtak a jeruzsálemi helytartó előtt, és követelték, hogy feszítsék meg ... Jézus esetében elég volt ruháját megérinteni, hogy meggyógyuljon az arra vágyó és a Mester erejében szilárdan hívó. Persze hozzájárult a hit mellett a végső elkeseredés is. Az asszony is, és a zsinagógai előljáró is, már nem tudtak hova fordulni, Jézus volt az utolsó, sőt az egyetlen mentségük. Amit az orvosok tehetetlenül nyugtáztak – igaz eredmény híján is megszédtek előbb a sarcot – arról az asszony biztosan tudta, hogy egy érintés is elég, hogy tizenkét év reménytelenség után meggyógyuljon. S persze egy francia király sem támasztott fel halottat. Főleg nem azzal, hogy „ébredj fel!” Nos, ideje, hogy mi is felébredjünk!

Kiss Ulrich SJ

A HÉT SZENTJE

PORTUGÁLIAI SZENT ERZSÉBET 1270-ben III. Aragóniai Péter leányaként született, és nagynénjéről, Árpád-házi Szent Erzsébetről kapta a nevét. 1282-ben eljegyezte magát Dénes portugál királlyal. A keresztény feleség és királyné mintaképe volt, jelentős szerepet játszott közvetítőként férje és fia viszályában. Támogatta az egyházat és kolostorokat, templomokat építtetett. Férje halála után a combriai klarissza kolostorban élt. 1336. július 7-én Estremozban hunyt el, fia, Alfonz és a kasztíliai király közötti közvetítési kísérlet során. Boldoggá 1516-ban, szentté 1625-ben avatták.

Portugália, Coimbra, Estremóz, Zaragóza patrónusa, valamint nőegyesületeké és háborús szükséglet szenvedőkön segítőké. Teste Combríában, a St. Clara templomban van, amely búcsújáráhely és zarándokközpont.

JELES NAPOK

A kereszténység a XIII. századtól július 2-án a „nehézkés” Máriának, a Jézussal terhes Szűznek Erzsébetnél, Keresztelő Szent János jövendő anyjánál tett látogatását (latinul Visitatio) ünnepelte. Az ünnepnap megválasztásába egy kis hiba csúszott. A szóban forgó esemény idején az evangélium szerint Erzsébet a szülés előtt állt (Lk 1,39–56), fia születését azonban már az ősegyház 8 nappal korábban, június 24-én megünnepelte. Ez lehet az oka, hogy a XVII. század derekától az ünnepet törölték a hivatalos római naptárból, de mivel a nap az aratás kezdetére esik, a közelmúltig jelentős dátum maradt, persze nem eredeti tartalma szerint, hanem aratóünnepként. Nálunk, hogy a többi Mária – („ősmagyarul” Boldogasszony) – ünneptől megkülönböztessék, a Sárlos Boldogasszony nevet kapta. Népünk nem Péter-Pálkor kezdte az aratást, ahogy a kalendárium előírta volt, hanem e Boldogasszony-ünnep másnapján.

E napon csak jelképesen dolgoztak, a szerszámokat megáldatták a pappal, a búzából koszorúnak, szentelménynek, szobadísznek valót szedtek. Az aratást másnap szent rítushoz illő áhítattal kezdték. Tiszta fehér gyolcsruhában, levett kalappal a búza elé térdepeltek és imát mondtak. A munkát a föld szent, keleti sarkában kezdték, az első két kévét keresztbe rakták. Mindez az „életet” jelentő új kenyérnek szólt.